

Sygn. akt II Cz 274/13

POSTANOWIENIE

Dnia, 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia uczestnika postępowania K. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt I Ns 940/12

oddalające jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych

w sprawie z wniosku A. K.

o podział majątku dorobkowego

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił wniosek uczestnika postępowania o zwolnienie od kosztów sądowych wskazując, że uczestnik pracuje dorywczo w Niemczech i otrzymuje z tego tytułu dochód w wysokości około 3000 zł (750 euro) miesięcznie. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z I. Ł., która jest osobą bezrobotną z prawem do zasiłku w wysokości 687,72 zł miesięcznie i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Uczestnik posiadając stały dochód, ma środki, które może przeznaczyć na prowadzenie postępowania działowego.

W zażaleniu, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia wniosku w całości, uczestnik podniósł, że praca świadczona na terenie Niemiec jest pracą dorywczą, a uzyskiwane przez niego wynagrodzenie – zmienne. W Niemczech ponosi wysokie koszty utrzymania (opłata za mieszkanie 350 euro, prąd i gaz 70 euro, dojazdy z miejsca zamieszkania do miejsca pracy 50 euro). Zmianie uległa także wysokość zasiłku dla osób bezrobotnych uzyskiwanego przez I. Ł. z kwoty 687,72 na 550 zł miesięcznie. Uczestnik, (a właściwie jego konkubina), ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 18 i 8 lat . Poza kosztami, wskazanymi przez niego w oświadczeniu, ponosi on koszty związane z codzienną egzystencją w tym na zakup żywności, środków czystości, opłaty od nieruchomości i ubezpieczenia samochodu.

Zażalenie nie podlega uwzględnieniu.

W postępowaniu cywilnym regułą jest obowiązek ponoszenia kosztów sądowych przez strony, zaś instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest wyjątkiem od tejże zasady, stanowiąc szczególną formę pomocy Państwa dla osób ubogich, które z uwagi na trudną sytuację finansową nie mogą tych kosztów uiścić, bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania, a niezbędna jest natychmiastowa ochrona prawna. Osoba ubiegająca się o taką

pomoc winna jednakże czynić oszczędności we własnych wydatkach i dopiero gdy nie jest to możliwe, ubiegać się o pomoc Państwa.

Jak słusznie wskazał Sąd I Instancji, sytuacja materialna uczestnika pozwala mu na zgromadzenie środków na pokrycie kosztów sądowych w rozpoznawanej sprawie własnymi siłami. Uczestnik pracuje, a jego zarobki za granicą – wprawdzie zmienne – jak wynika ze złożonego oświadczenia majątkowego uczestnika, kształtują się w wysokości 750 euro miesięcznie. Oznacza to, że uczestnik ma możliwość poczynienia oszczędności bądź zaciągnięcia niewielkiej pożyczki na pokrycie kosztów sądowych, którą spłaci w dłuższym okresie w niewysokich ratach.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i zażalenie oddalił (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.